

Voigt Johannes

Urodził się 27 VIII 1786 r. w Bettenhausen w księstwie Sachsen-Meiningen; zmarł 23 IX 1863 r. w Królewcu. Voigt od 1806 roku studiował w Jenie najpierw teologię, potem historię i filologię. Od 1809 roku pracował jako nauczyciel w Halle; tam też w 1812 roku habilitował się. Od 1817 roku Johannes Voigt piastował stanowisko profesora tamtejszego uniwersytetu. Po pewnym czasie od momentu uzyskania tejże nominacji na krótko wyjechał do Greifswaldu, gdzie wykonywał zawód nauczyciela, m.in. ucząc historii. Następnie przeniósł się do Królewca. Johannes Voigt pisał m.in. o wyglądzie średniowiecznej Iławy. Zajmował się także przywilejami lokacyjnymi dla tego miasta, badając m.in. dokument z 1338 roku, wystawiony przez dzierzgońskiego komtura – Hartunga von Sonnenborn. Johannes Voigt tak pisał o Iławie: „Iława posiada pamiątkowe opracowania Henebergera, Szymona Grunaua, Ziedemanna i Hartknocha, oparte na dokumencie wydanym po raz pierwszy w 1326 lub 1328 roku. Ponadto mamy tutaj lokacyjne źródła, które prowadzą nas w prawidłowym kierunku, ponieważ posiadamy dokument wystawiony przez wielkich szatnego i komtura Dzierzgonia, Luthera von Braunschweig z 1317 roku, także miasto posiada przywilej lokacyjny wystawiony w 1305 roku przez komtura z Dzierzgonia, Siegharda von Schwarzburg, będącego jego założycielem”.

Meyers Konversationslexikon Literatur von 1888 Jahr, von Leipzig.

Holland Hyacinth, Voigt Johannes, in: *Allgemeine Deutsche Biographie*, Historische Commission bei der Königl. Akademie der Wissenschaften, Bd. 40, Verlag Vinstingen – Walram, Leipzig 1896, s. 205-212.

Kaufmann Josef, *Geschichte der Stadt Deutsch-Eylau. Quellen und Darstellungen zur Geschichte Westpreussens*, Danzig 1905.

Voigt Johannes, *Geschichte Preussens, von den ältesten Zeiten bis zum Untergange der Herrschaft des Deutschen Ordens*, Vierter Band (Die Zeit von der Unterwerfung der Preussen 1283 bis zu Dietrichs von Altenburg Tod 1341), Königsberg 1830, s. 606.

Oprac. Marcin Czerny